

وہ لامیکی کورت بُو د. عبداللطیف لہ سی خالی پوخت

له دواى ئه وهى چهند جاريك داواى گفتوگو و (مناظره) مان له د. عبد اللطيف كرده به شيوازيك كه به (فضل) ى خوا پاپه ند بوينه به ريبازى (أهل السنة والجماعة) وريره وى پيشينانى چاك، به لام به داخه وه هه موو جاره كان وه لامى نه گونجاوى داوه ته وه، به بيانوى جوراو جور ناماده نه بووه و پاى كرده، ته نها توانيو به تى تۆمه ت بيه خشيته وه و فيز (تكبر) بكات، ئه و جاره ش وهك جارانيتر كه داوامان لى كرده وه لامى كي چهند خوله كي داوه ته وه و ناماده نه بوو، جابؤ ئه وهى ئه و جاره به سه رى دا نه روا ت و ته وا و حق و نا حق ديار بى بؤ موو سلمانان، ئه و سى خالا نه پيشكه ش به موو سلمانان به گشتى و قوتابى و فقيه به ريزه كانى د. عبد اللطيف به تاييه تى ده كه م داوايان ليده كه م به له به ر چاو گر تى قيامه تيان و گه يشتن به ديدارى خوا، كه له وى كه س به كه لكى كه س نايه ت و هه موو راستى و ناراستيه كان به ديار ده كه وي ت، گوى بگرن و برپار به دن راستيه كان چۆنه و له كو ييه، داوا له قوتابى و خوشه وي ستانى خوشم ده كه م: كه به دواى راستى بكه ون هيچ حيساييك بؤ من نه كه ن، منيش به نده به كم قابيلم بؤ هه له كردن، ده مار گيرى بؤ هيچ كه سيك و لايهك درووست نيه، ته نها بؤ قورئان و سووننه نه بيت، به واتاى ته سليم بوون و پابه ند بوونى ته وا و پييانه وه، من خۆم پى رزگار نابى له خزمه ت خوا مه گه ر به ره حم و (فضل) ى خوى له گه لم بكات ، چچاى كه سيكيتر، جا ئه گه ر بۆتان روون بۆوه قسه كانم تيك ده كاته وه له گه ل قورئان و سوننه به تيگه يشتنى سه له فى ئومه، ئه وه به قسه م بكه ن ليم وه رگرن و دوعاى خيرم بؤ بكه ن، ئه گه ر واش نه بوو راستم بكه نه وه و ليم وه رمه گرن. به ئومىدى ئه وهى جه نابى دكتوريش واز بيتى له فيزو حيساب نه كردن بؤ خه لك، ئه گه ر زاناي؟ با سوود بينين له زانستيه كه ت. ئه گه ر له سه ر حه قى؟ تيمان بگه ينه با خيرت پى بگات. خو ئه گه ر به قسه شت نه كه ين ئه وه بۆتؤ و ريبازه كه ت بر د نه وه يه و حوجه شت كرده له سه ر مان.

سټ خال په پوخته كه:

۱- گفتوگو (مناظره) شهریه و جارش وایه پیوست دهیت:

بهلگه له سهر گفتوگو له قورئان و فهرمووده زوره من له بهر کورت کردنه وه تهنه
دوو فهرمووده دینمه وه که بهلگه له سهر وه لام دانه وه کات تهرخان کردن بو
که سیک که بیهویت پرسیار و گفتوگو بکات به تاییه تی له بابته شهریه کان له
نیویشیان بابته تی برو بروا:

۱- قال کُریبٌ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضی الله عنہا: صَلَّى النَّبِيُّ صلی الله علیہ وسلم بَعْدَ الْعَصْرِ رَكْعَتَيْنِ وَقَالَ
(شغلني ناسٌ من عبد القيسِ عن الرُّكْعَتَيْنِ بعد الظُّهر).

صحيح البخاري : باب مَا يُصَلِّي بَعْدَ الْعَصْرِ مِنَ الْفَوَائِتِ وَكُحْرَهَا.

واته: کورهیب له نوم سه له مدهیه وه خوالیان رازی بیت گوتی: پیغمبر صلی الله علیہ وسلم دوو
رکاتی له دوی عسر کرد فهرمووی: (خه لکیک له عه بدوولقه یس سه رقالیان کردم
له دوو رکاته که ی دوی نیوهرؤ). که له دریژه ی ریوایه ته که هاتوو خه لکه که
پرسیارو گفتو گو یان هه بوه دهر باره ی نیسلام پیغمبر صلی الله علیہ وسلم نویژی راتبه ی که به لای
هه ندیک له زانایان له سهری واجب بووه دوی خستوه له کاتی خوی نه یکرده،
له بهر بایه خدانی به برو بروا و تاین و رهنه کردنه وه یان .

جا پرسیار ده که ین مادام جه نابی دکتور هینده له خو یو ریازو مهنه جه که ی
رازیه و بی باکه بوچی کاتیک ته رخان ناکات بو گفتوگو و پابه ند نابیت به
بهلگه و فهرموودانه ؟؟

ته وهش ریواته که ی (صحيح مسلم) یه:

(فَقَالَتْ: اَم سَلَمَةُ سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیہ وسلم يَنْهَى عَنْهُمَا ثُمَّ رَأَيْتَهُمَا يُصَلِّيَانِ اَمَّا حِينَ
صَلَاهُمَا فَانَّهُ صَلَّى الْعَصْرَ ثُمَّ دَخَلَ وَعِنْدِي نِسْوَةٌ مِنْ بَنِي حَرَامٍ مِنَ الْاَنْصَارِ
فَصَلَاهُمَا فَارْسَلْتُ اِلَيْهِ الْجَارِيَةَ فَقُلْتُ قَوْمِي بِجَنْبِهِ فَقَوْلِي لَهُ تَقُولُ اَم سَلَمَةُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ اَنِي اَسْمَعُكَ تَنْهَى عَنْ هَاتَيْنِ الرُّكْعَتَيْنِ وَاَرَاكَ تَصَلِيَهُمَا فَاِنْ اِشَارَ بِيَدِهِ

فاستأخري عنه قال ففعلت الجارية فإشار بيده فاستأخرت عنه، فلما انصرف قال يا بنت ابي امية سألت عن الركعتين بعد العصر انه اتاني ناس من عبد القيس بالاسلام من قومهم فشغلوني عن الركعتين اللتين بعد الظهر فهما هاتان.

٢- عن أبي رفاعه العدوي قال: انتهيت إلى النبي ﷺ وهو يخطب، فقلت: يا رسول الله! رجل غريب جاء يسأل عن دينه، لا يدري ما دينه؟ فأقبل إلي وترك خطبته. فأتي بكرسي خلت قوائمه حديداً، - قال حميد: أراه خشباً أسود حسبه حديداً- فقعد عليه، فجعل يعلمني مما علمه الله، ثم أتم خطبته" آخرها^(١). صحيح الأدب المفرد: ١١٦٤/٨٩١.

واته: له باوکی رافیعہی عہدہوی گوتی: گہیشتمہ لای پیغہمبہری ﷺ خوتبہی دہدا، پیم گوت: ئہی پیغہمبہری خوا ﷺ پیاوکی غہریہ ہاتوہ و پرساری ئاینہ کہت لیدہ کات نازانی ئاینہ کہی چیہ؟ پیغہمبہریش ﷺ رووی تیگردم ووازی لہ ووتارہ کہی ہیئا، کورسیہ کیان بو ہیئا پیچکہ کانی لہ ئاسن بوو. حومہید دہلی: وابزانم داری رہش بوو ئہو بہ ئاسن تیگہیشتوہ، باوکی رافع گوتی: لہ سہر کورسیہ کہ دانیشٹ، فیتری کردم بہوہی کہ خوا فیتری کردبوو، لہ پاشان ووتارہ کہی تہواو کرد.

دہبزانن پیغہمبہری خوا ﷺ چون ووتاری بریو مینبہری جی ہیشت بوو ولامدانہوہی داواو پرساری دین و عہقیدہ.

پرسار دہکہین لہ جہنابی دکتوری ئہ گہر ئیمہت پی گومراو لاریہ؟ یان نہزان و بی عیلمہ؟ پیویستہ لہ سہرت ئیقتیدا بہ پیغہمبہر ﷺ بکہیت واز بیئی لہ ئیش و کارو وانہو ووتار ہتدو حوجہمان لہ

(١)الأصل: "ثم أتم خطبته آخرها" والمثبت في "صحيح مسلم" (١٥/٣) و"المسند" (٨٠/٥). صحيح

الأدب المفرد للإمام البخاري بقلم أبي عبد الرحمن محمد ناصر الدين الألباني رحمه الله تعالى نشر دار الصديق

توزيع مؤسسة الريان ط١: ١٤٢١هـ

سەر بکهیت ، فیّرمان بکهیت؟؟

۲- ٲاکردن له گفتوگو دۆران و داش دامانه:

کاتیک عبدالله کورپی عباس ؑ چوه لای خهوارجه کان که ٲتان ده گوترا حەروریه کان بۆ گفتوگو: قال بعضهم: لا تحاوروا ابن عباس، لا تخاصموه، فإن الله تعالى يقول عن قریش: (بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ) الزخرف: ۵۸، فلما خافوا من الهزيمة قالوا: اتركوا هذا، هذا جدل إنسان خصم! وقال بعضهم: بل نكلمه، ولننظر ماذا يقول؟^(۱)

واته: ههندیکیان گوتیان گفتوگو له گهل کورپی عباس ؑ مه کهن رکابه ری مه کهن چونکه خوی بهرز ده باره ی قورهیش ده فهرموی: (بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ)، واته: نهوان خه لکیکن هه ده مازی ده کهن. له دوی نهوی ترسان له شکست خواردن و دۆران گوتیان: واز له وه (واته ابن عباس) ٲین نهو گفتوگو یه جه ده لیکه له گهل ئسنایکی ده مباره؟ ههندیکیشیان گوتیان: به لکو قسه ی له گهل ده کهین، بزاین چ ده لیّت؟

له نه نجامدا به هه زاران خه واریج هیدایه تیان بوو هاتنه وه سهر ریگی ریاست. جا نازانم جه نابی دکتوریش له وه ده ترسی به ده ردی خوارجه کان بچی نه گهر وا نیه بۆ ئاماده نیه گفتوگو بکات؟

شیخ عبدالعزيز بن باز رحه تی خوی لیّت ده لی: شیعه کان له سهر ده می شیخ محمد بن ابراهیم آل الشیخ رحه تی خوی لیّت نامه یه کیان بۆ نارد که گفتو

(۱) عبدالرزاق فی المصنف: (۱۵۰/۱۰) رقم: ۱۸۶۷۸. والنسائي في السنن الكبرى كتاب الخصائص، باب ذكر مناظرة عبدالله بن عباس الحرورية...: (۴۷۹/۷) رقم: ۸۵۲۲. وغيرهما. والحديث أخرجه الحاكم وقال: صحيح على شرط مسلم وقال الذهبي في التلخيص: (على شرط مسلم). وه نهو گیرانه وه یهش زانکوی (أم القرى) توژی نه وه ی له سهر کردوه نه گهر که سیلک بیه ویّت سودی لیهر بگری.

گوڤان له گهل بکات ئه ویش ویستی پشت گوڤان بخاو وه لāmیان نه داته وه، به لām شیخ عبدالرزاق عفیفی رحمه تی خوی لیّت گوتی: ئه و کاره مه که شکستخواردنه بۆ ئیمه به لām نامهیان بۆ بنووسه و بابته و ته و هرو سهرچاوه کانی گفتوگو یه که دیاری بکه ئه وه بردنه وه یه جا ئه ویش به پیشیاره که ی رازی بوو، به خوڤان ناین و نایکه ن و بردنه وه یه بۆ ئیمه.

جا منیش له بهر پابه ند بوون به ئاداب و بنه ماکانی گفتوگو به ئیقتدا کردنمان به زانایان: ته و هرو بابته مان بۆ گفتوگو که دیاری کردبوو، نه وه ک بۆ ئه وه ی جه نابی دکتور دوور له هه موو بنه ما شهرعی و ئادابه کانی (مناظره) بکه ویتته تۆمه تبه خشینه وه و قسه ی بی به لگه؟؟

جا ئه گهر به ریزیان نامانناسن ههروه کو له شیوازی وه لāmه فیدیویه که ی وا ده ری ده خات، خو دلی ئیمه ی له ت نه کردوه که ئیمه چ مه به ستیکمان هه یه ئه ی ئه و نیه که هه موو جارن له مه سه له کوفری ئیمانیه کانیش باسی نیه ت و ناو دل ده کات دلی نیه ت به که س بلی کافر ته نانه ت گومانی باش به کافرو بی پروایانیش ده بات.

خو ئه گهر ده شمانناسی وا ده رنابری ئه وه چه واشه کارییه که ده یکات. وه ئه گهر بیرو باوه ریشمان ده زانی بۆی روو نبو یته وه که له سه ر مینه ر بووین چۆن به (فضل الله) به رگرممان له خواو پیغه مبه ر ﷺ وریبازی ئیسلام ده کردو نموونه ی مریوان هه لجه یی بی غیره ت به نه یی و دزیه وه به پالپشتی ئه وانه ی به ریزری به موسلمانیککی ته نها گونا هکاریان داده نیّت ره وانه ی وه لاتانی کافران کرا، به لām ئه وه له سه رده می به نگه وازی و هه بوونی که نالو زۆربوونی شوین که وتوانی به ریزریانه ده گهریندریته وه کوردستان و له شار بۆ ئه و شار کۆرو کۆبونه وه ی بۆ ساز ده کریت؟؟

جا برپار بدهن له بهر خاتری خوا کامه هه لویست راست و دروستزه و هی
پیاوانه؟؟

۳- داوای مباحله له بهرزیان ده کهم :

(مباحلة) که له ریرهوی پیشینانی چاکه و چهندهها جار کردویانه جائیمهش له و
روانگهیهوه داوا له جهنابی دکتۆر ده کهین با بیت چ له مزگه وته کهی ئه و یان له
سه رکه نالکه یان (مباحلة) بکهین له سه ر ئه وهی :

ئایه ئه و ته وه رانهی که دیاریمان کردبوو ئیمان و کوفر و (ولاء و براء) و (حکم بغیر
ما أنزل الله) ئه و (منهج) هی به ریزیان له سه رن ته و اووه و (موافق) ی قورئان و سوننه و
(فهم) ی سه له فی ئومه یه یان هی ئیمه ؟

له سه ر ئه وهش که (منهج) و ریزیان من (تکفیر) یه و پیچه وانهی (أهل السنه
والجماعه) یه.

وه له سه ر ئه وهش که سه رکرده و بهرپرسه عه مانیه کانی کوردستان موسلمانن و ده بی
گوێراهه لیان بکریت.

کوژایی:

مه به ستمان شکانه وهی هیچ که سیك نیه و ته نها ده مانه ویت بهرگری له ریزیان
راسته قینهی سه له ف بکهین و خه لکی له سه ر رینگای ته و اوای خوایی بژی و بمری،
جا ئومید ده کهم جهنابی دکتۆر شوین که و توانی گوێ بگرن و به پیل بانگه وازی و
داوا که مانه وه بین خوا هیدایه تی من و ئه و انیش بدات.

اسماعیل سوسهیی

هه ولیر گه ره کی زانایان

